

Tři hodiny na sále
Srdce Jiřího Kolaříka měli
v rukou i lékaři Dušan
Vršanský a Jiří Ničovský.

Tlukot na monitoru
Kontrola výsledku
operace srdeční chlopni.
3x foto: Monika Hlaváčková

Jak se opravuje nemocné srdce

Redaktorka MF DNES měla jedinečnou příležitost strávit s lékaři chvíle při operaci pacientovy srdeční chlopni. Tým chirurgů z Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno operuje životně důležité orgány pětkrát denně.

V sedm hodin ráno je na operačním sále Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno v Pekařské ulici plno. Vrholi přípravy na operaci, která má začít za půl hodiny.

Pacient Jiří Kolařík je uspaný a leží na operačním stole. Anestezioolog se sestřičkami jej připojuje na přístroje. Dva lékaři kontrolují mozkovou aktivitu pacienta, převezvá žebra a otevřívají jeho hrudník. Odhalené pacientovo srdce stále tepí a lékaři říčekají na hlavnho operátéra. Po dobre vyrovnaná na stůl chirurgické nástroje, které budou přinášet každinnové operaci potřeba. Desítky svorek, pinzet, ale i pilku, tu budou lékaři potřebovat při otevření hrudního koše. „K tomu stolu se ráději nepřiblížuje. Všechno je sterilní. Kdybyste se něčeho dotkla, mohlo by být po operaci,“ varuje

mě ještě před vstupem na sál zdravotní sestra. Ná sobě mám světle modrý oblik a v roušce vcházím s prvním operačním týmem na sál.

Lékaři ale i sestry se během opera-

ce u pacienta vystřídají několik. Operace začíná. Sestřička podává nádoba s dezinfekcí a lékaři potiskají pacienta, převezvá žebra klání spíše k opravě chlopni. I ta nejlepší umělá chlopeň totiž není tak dobrá jako ta vlastní,“ popisuje chirurg a pouští se do práce. To už

A operuje nemocné chlopne na zívně důležitěm orgánu. „V současnosti se chirurgové přiklání spíše k opravě chlopni. I ta nejlepší umělá chlopeň totiž není tak dobrá jako ta vlastní,“ popisuje chirurg a pouští se do práce. To už

je srdce pomocí kanyl a hadic připojeno k přístroji pro minutiální oběh. Ten na potřebnou dobu převzne funkci srdce a plítek či čerpaní a okyslicování krve. Chirurgové tak mají dostatek času srdce odopravovat. Na závěr tříhodinové ope-

Jiří Kolařík už dopředu trochu tušil, jak podobná operace vypadá. Přijedná z prvních operací srdeční, která se v Brně prováděla, nakukoval do sálu oknem pro veřejnost. „Trosku se bojím, co mě teděváčeká, ale věřím místním lékařům.“

„Můžete zavolat docenta,“ udě-

luje pokyny jeden z lékařů sestře.

Právě feditel centra Petr Němec

bude opravovat nedomykavou

ději nepřiblížuje. Všechno je sterilní. Kdybyste se něčeho dotkla, mohlo by být po operaci,“ varuje

aby mohl pohodlně pracovat.

Vlastně jsem se jen zadýchával,
výpráví pacient

BRNO (bar) Před patnáctými zašel Jiří Kolařík z Hodonínska k lékaři na předoperacní vyšetření. „Chtěli mi operovat kýlu. Měla to být banální operace. Můj lékař však při vyšetření zjistil, že mám šelest na srdci,“ popisuje první vyšetření Kolařík.

Navštívil proto kardiochirurga a výsledek ho překvapil. „Ukázalo se, že mám těžkou vadu nedomykavosti chlopni,“ vypráví na nemocničním lůžku redaktorce MF DNES.

„Vážec nic mě ale netrápilo. Jen jsem se trochu zadýchával, když jsem šel do schodů. To jsem ale přiznal svému věku,“ říká pacient. Pánovanou operaci zrušili a poslali ho do Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno, kde se minutky čtvrték podrobil operaci chlopni.

„Měl dvě nedomykavé chlopny. Jedna nefungovala správně kvůli degenerativnímu onemocnění. Druhá v důsledku nedomykavosti chlopni první,“ vysvětluje chirurg Petr Němec, který pacientovi srdeče operoval. Zákon na sále trval tři hodiny.

Jiří Kolařík už dopředu trochu

věří, že bude moći znovu aktivně sportovat. „Pokud nebudu žádat komplikace, pustí mě lékař domů tak za deset dní. Pak se z toho ale buduje ještě několik měsíců vzpamatoval. Za to, že mi opraví pumpu, to ale stojí,“ dodává.

„Za jeden týden s kolegy operujeme pětadvacet srdcí,“ říká chirurg

BRNO Náročné ope-

race srdce, transplantace jater či led-

vin provádí každý

den specialisté Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie v Brně. Jezdí za nimi pacienti z celé Moravy. I když lekaři provádějí stejně náročné operace jako v pražském IKEM, o zdejších

lékařích se tak často nemluví. „Lidé mají občas pocit, že to, co se děje v Praze, je lepší,“ miní ředitel centra Petr Němec, který se pro chirurgii rozhodl v pátém ročníku na medicině. Zdála se mu totiž nejlepší.

Jaké operace na sálech provádíte nejčastěji?

Děláme tři druhy operací. Nejvíce

přišlo seriálů z lékařského prostředí. Jsou jimi pacienti ovlivněni?

Někdy ano, tedy spíš ženy. Setkávám se však s tím, že starší pacienti nechávají vše na lékaři. Prostě řeknou, že mi věří. S mladšími je diskuse jiná.

Je lepší, když operuje stejný tým, nebo se chirurgové střídají? Záleží na filozofii pracoviště. My to máme tak, že se střídáme. Je nás tu patnáct chirurgů a všichni by měli být schopní spolu pracovat.

Nikdy nevíte, jaká nastane situace, a to už je pozdě si na sebe zvykat. Věnujete speciální péči svým rukám?

Vůbec. Dělám všechny domácí práce a ničemu se nevyhýbám. Ale často pracuji v rukavicích, abych si ruce neporanil.

Barbora Lukšová